

δὲν ἀμφιβάλω, θὰ συντελέσῃ εἰς εὐθυμίαν σου πλειότερον ὄλων σου τῶν ταξιδιῶν, δὲν ἐδημοσιεύθῃ ἔτι ἀγγλιστί, καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, εὐτυχέστεροι ἡμῶν καὶ κατὰ τοῦτο, ἀγνοοῦσιν ἔτι τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πανηγυρισμοὺς τῆς συγγραφῆς. Καίρω φοβερά δι' αὐτό, καὶ ἀπὸ βάρους καρδίας εὐχομαι εἰς τὸν Θεὸν νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ ποτῆριον τοῦτο· διότι ἐντρέπομαι τῇ ἀληθείᾳ, συλλογιζομένη πῶς θὰ ξεκαρδισθῶσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς κυρίας **F. E. M.** εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ παρηγοροῦμαι σκεπτομένη ὅτι θὰ γελᾶσωσιν ὅλιγον καὶ εἰς βάρος της. Δὲν τοὺς θέλω τοιοῦτους φίλους, ἀδελφὴ! ἄς μοῦ λείπουν! Μᾶς ξεσκεπάζουν ἀντὶ νὰ μᾶς σκεπάζουν, ὡς λέγουσιν οἱ Ἴσπανοὶ· καὶ συμφωνῶ μὲ τοὺς Ἰταλοὺς, οἵτινες ἐπικαλοῦνται κατ' αὐτῶν τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ. Πόσα ἡμεῖς ἰδίως οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες ἐπάθομεν ἕως τώρα ἀπὸ τὸν ἄκρατον καὶ φιλελληνικὸν ἔρωτα πολλῶν φίλων μας! Τί νὰ γείνη! *On n'est trahi que par les siens!* καὶ ὁμοιάσαμεν πολλάκις τὰ ἄκακα ἐκεῖνα πιθηκίδια, ἅτινα πνίγει διὰ τῶν πολλῶν της φιλημάτων εἰς τὰς ἀγκάλας της ἡ φιλόστοργος μήτηρ των! Ἄς μᾶς λείπουν, ἄς μᾶς λείπουν τοιοῦτοι φίλοι. Προτιμώτεροι, μὰ τὸν Θεόν, ἐγχοροὶ ὡς τὸν **About**, παρά φίλοι ὡς τὴν Κυρίαν **F. E. M.**

ΣΟΦΙΑ

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

201.

Μεγάλως ἀπατάται ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἐν παντὶ ἐπαρκῆ καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα τοῦ κόσμου χρεῖαν· ἀλλ' ἔτι μάλλον ἀπατάται ὁ νομίζων ὅλον τὸν κόσμον χρεῖαν ἔχοντα αὐτοῦ.

202.

Ψευδὴς εἶναι ἡ χρηστότης τοῦ καταπλάσσοντος τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον ἑαυτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων· ὄντως δὲ χρηστὸς εἶναι ὁ κατὰ βάρους αὐτὰ γινώσκων καὶ παρρησία ἐξομολογούμενος αὐτὰ.

203.

Ἡ ἀληθὴς χρηστότης ἐπ' οὐδενὶ κομπάζει.

204.

Τὸ αὐστηρὸν ἦθος τῶν γυναικῶν ὠραῖσμα εἶναι καὶ οἶονεὶ ψιμύθιον τοῦ κάλλους αὐτῶν.

205.

Πολλάκις τῶν γυναικῶν ἡ χρηστότης πηγὴν ἔχει τὸν ἔρωτα φήμης ἀγαθῆς καὶ βίου ἀπράγμονος.

206.

Ὁ ὄντως χρηστὸς ἄνθρωπος πάντοτε ἐπιτιμῶς ὑποβάλλει τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς ἀνθρώπου χρηστοῦ.

207.

Ἡ μωρία παρακολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλα

τοῦ βίου αὐτοῦ τὰ στάδια, ἀν δέ τις φαίνεται φρόνιμος, φαίνεται, διότι αἱ μωραὶ αὐτοῦ πράξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἰατρός τις ἐκ τῶν ἀναδειχθέντων μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εὐδοκίμωνσάντων, εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του καί, ὡς εἰκός, ἄσημος ἔτι ὢν, προσεκάλεσέ ποτε φίλον του ποιητὴν εἰς δεῖπνον. Μετὰ τὸν καφέ εἶπεν εἰς τὸν ποιητὴν :

«Φίλιτατε, εἰξεύρω ὅτι ἔχεις τὴν εὐκολίαν νὰ γράφῃς στίχους ἐκ τοῦ προχείρου. Δέν μοι γράφεις ἐν τετραστίχον εἰς τὸ λεύκωμα μου εἰς ἐνθύμιαις ;

— Μετὰ χαρᾶς, εἶπεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐξαγαγὼν τὸ μολυβδοκόνδυλον του ἔγραψεν, ἐν ᾧ ὁ ἰατρός, ἀνωθεν αὐτοῦ ἰστάμενος, παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός τὰ γραφόμενα.

Μεταξὺ τῶν ἰατρῶν μόνος διαπρέπεις . . .

Ἄφ' οὐ ἔκαμες ἀρχὴν ἀσθενεῖς νὰ βλέπῃς, ἄχρηστα κατήνησαν τὰ Νοσοκομεῖα,

— Κόλαξ, ἀνεφώνησεν ὁ ἰατρός διακόπτων τὸν ποιητὴν, ὅστις ὅμως ἐξηκολούθησε συμπληρώσας τὸ τετραστίχον οὕτω :

κ' ἐδιπλασιάσθησαν τὰ Νεκροταφεῖα! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Σοφὸς ἀνὴρ ἔγραψεν ἐν τῇ *Κλειοῖ* τοὺς πικροὺς ἀλλ' ἀληθεῖς τούτους λόγους : « Ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν παρρησία· ὁ Ἕλληνας, πράττων τὸ ἀγαθόν, ἔχει μίαν ἀδυναμίαν· θέλει δηλαδὴ νὰ ἀκουσθῇ τὸ ὄνομά του. . . Ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν οὕτω. Πρὸ 75 ἔτων λ. χ. οἱ ἀείμνηστοὶ Ζωσιμάδαί, οἱ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν ὄνομα εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα μετὰ τῆς παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος συνδυάσαντες, ἐχορήγουν εἴκοσι, τριάκοντα, ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων πρὸς ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων· σήμερον ὅμως ὁ ἀληθὴς λόγιος, ὁ μικρὸν ἔχων ἀξιοπρεπείας αἴσθημα καὶ μηδαμῶς καταδεχόμενος νὰ ἐπαιτήσῃ τῶν πλουσίων τὴν συνδρομήν, οὐδὲν ἔχει θάρρος νὰ ἐργασθῇ, ἅ τε ἐκ τῶν προτέρων εἰδὼς ὅτι, οἰονδήποτε καὶ ἀν συντάξῃ σπουδαῖον πόνημα, οὐδὲ τὰ ἀναλώματα τοῦ τύπου θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ. Ἐν ἄλλοις χρόνοις, ὁπότε δὲν ὑπῆρχον τὰ εὐλογημένα ἑλληνικὰ παράσημα, οἱ φιλογενεῖς πατριῶται ἐδίδον τοῖς τοῦ ἔθνους λογίοις ἀφθονὰ τὰ μέσα πρὸς ἔκδοσιν καλῶν, εὐμεθόδων καὶ διδασκτικῶν ἔργων· σήμερον τούναντι οἱ ἐκατομμυριοῦχοι δίδουσι χιλίας δραχμάς, ἀντὶ δὲ εὐνόου ἐπιδειξέως τῆς φιλοπατρίας των, λαμβάνουσιν ἐπισήμους ἀποδειξέας φιλοπατρίας. Ἐάν τις παραβάλλῃ τὴν φιλομουσίαν τῶν ἄλλοτε πλουσίων Ἑλλήνων πρὸς τὴν τῶν νῦν, οὐχὶ ὀλίγους θὰ εἶχε λόγους

νά λυπηθῆ ἐπὶ προφανεστάτοις συμπτώμασιν ἐκ-
πτώσεως τῆς φιλοπατρίας.»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Λαμπρότατον δείγμα σεβασμοῦ ἀπένει-
μαν κατ' αὐτὰς οἱ Σουηδοὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ
ἐνδόξου αὐτῶν συμπολίτου τοῦ περικλεοῦς βο-
τανικοῦ Λινναίου (1707-1778). Ἐν τῷ προῦ-
πολογισμῷ τοῦ 1880 ἐνεγράφη πίστωσις ὀγδοη-
κοντακισχιλίων σουηδικῶν ταλλήρων, εἰς ἀγο-
ρὰν κτήματός τινος, ἐν ᾧ ὁ Λινναῖος συνέγραψε
τὰ πλείστα τῶν περὶ φυσικῆς ἱστορίας συγγραμ-
μάτων του, κειμένου δὲ παρά τὴν πόλιν Οὐψά-
λαν. Θὰ μετασηματισθῆ δὲ τὸ κτῆμα τοῦτο εἰς
Μουσεῖον, οὗ ἔφορος θὰ εἶνε ὁ Πρύτανις τοῦ ἐν
Οὐψάλλῃ Πανεπιστημίου, ἐν ᾧ ὁ Λινναῖος ἐδίδα-
ξεν ὡς καθηγητής. Ἄξιον δὲ μνεῖας εἶνε ὅτι ὁ
Κάρολος Λινναῖος ἦτο υἱὸς χωρικοῦ ἱερέως, κατὰ
δὲ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ βίου του ἐμαθήτευσεν παρά
τινι ὑποδηματοποιῷ, ἕως οὗ φίλος τις ἱατρός ἰ-
δὼν τὴν δεξιὰν τοῦ παιδὸς φύσιν, συνέστησεν αὐ-
τὸν εἰς τινα καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς. Μετὰ τὸ
πέρασ τῶν μαθημάτων του ὁ Λινναῖος μεταβάς
εἰς Ὀλλανδίαν ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν, καὶ ἐ-
πανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του διωρίσθη ἱατρός
τοῦ βασιλέως καὶ καθηγητῆς τῆς βοτανικῆς ἐν
τῷ Πανεπιστημίῳ τῷ 1741, διδάξας ἐν αὐτῷ
37 ἔτη. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Γουσταῦος
δ' Ἰ' μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λινναίου ἔκοψεν εἰς
μνήμην αὐτοῦ μετάλλιον· καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μὲν
ὄψεως αὐτοῦ παρίσταται ἡ προτομὴ τοῦ ἐπιφα-
νοῦς ἀνδρός, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ἡ θεὰ Κυβέλη, τὸ
σύμβολον τῆς φύσεως, καθημένη καὶ περιστοιχι-
σμένη ὑπὸ τῶν συμβόλων τῶν τριῶν τῆς φύσεως
βασιλείων.

Ἐσχάτως ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια μνη-
μείου ἐγεθθέντος εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Βοκαλίου ἐν
τῷ πλησίον τῆς Φλωρεντίας μικρῷ χωρίῳ Cer-
taldo, ἐνθα ἀπέβίωσεν, ἐν ἔτει 1575, ὁ διά-
σκιμος συγγραφεὺς τοῦ *Δεκαήμερου*.

Ὁ σάπων, λέγει ὁ μέγας Λεϊβιγ, εἶνε
σφυγμόμετρον τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ
τῶν χωρῶν. Βεβαίως τοιαύτην ὑψηλὴν θέσιν δὲν
θὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸν σάπωνα οἱ περὶ τὴν πο-
λιτικὴν οἰκονομίαν διατρίβοντες· ἀλλ' εἴτε παί-
ζοντες ἡμεῖς εἴτε σπουδάζοντες ἰσχυρίζομεθα
τοιούτον τι, ἀναμφισβήτητον ὑπάρχει ὅτι ἐκ δύο
κρατῶν ἐχόντων τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν, μᾶλλον
προβεβηκὸς κατὰ τὸν πλοῦτον, τὴν εὐημερίαν
καὶ τὴν ἡμέρωσιν εἶνε τὸ μεγαλύτερον σάπωνος
ποσότητα καταναλίσκον· διότι τούτου ἡ ἀγορὰ
καὶ ἡ κατανάλωσις ἐξήρτηται οὐχὶ ἀπὸ τοῦ συρ-
μοῦ, οὐδὲ ἀπὸ γαργαλισμοῦ τοῦ οὐρανίσκου, ἀλλ'
ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ, τῆς εὐεξίας καὶ
τῆς εὐμαρείας ἧτις πηγάζει ἐκ τῆς καθαριό-
τητος.

Τὸ πολυτιμότερον τῶν κειμηλίων, ὅσα ἤρ-

πασαν οἱ τὸν δυστυχῆ Ναπολέοντα συλῆσαντες
Ζουλοῦ, εἶνε τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ὥρολόγιον, κτῆμα
τοῦ Βοναπάρτου. Τὸ μέτριον τοῦτο καὶ εὐτελὲς
ὥρολόγιον εἶχεν ἀγοράσει ἐν Μασσαλίᾳ ὁ Βονα-
πάρτης, ἀξιωματικὸς ὢν τοῦ πυροβολικοῦ· καὶ
παλαιωθὲν δὲ ὤμως τὸ ἐφόρει ὡς Ὑπάτος καὶ κα-
τόπιν Αὐτοκράτωρ. Μῖζ τῶν ἡμερῶν παρετήρη-
σεν ὁ στρατάρχης Βερτιέ πρὸς τὴν Α. Μ., ὅτι τὸ
ὥρολόγιον δὲν ἐκινεῖτο ἀπὸ τεσσάρων ὥρων· «τί
θέλετε; εἶπε μειδιῶν ὁ Βοναπάρτης· καὶ ἡμεῖς
ποτε θὰ μείνωμεν ἀκίνητοι». Τὸ αὐτὸ ὥρολόγιον
ἔφερεν ὁ κατόπιν Ναπολέων Γ' ἐν ταῖς ῥίψοκιν-
δύοις ἐπιδρομαῖς του εἰς Στρασβοῦργον καὶ Βου-
λών, καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας του
καὶ μέχρι τῆς τελευτῆς του ἐν Σισελχούρστ. Τῷ
1870 ἐκλιπῶν τοὺς Παρισίους ἵνα πορευθῆ πρὸς
τὸν στρατόν, παρετήρησε καθ' ὁδόν, ὅτι δὲν ἐ-
κινεῖτο ὢν δὲ δεισιδαίμων, ἐξέλαβε τοῦτο οἰω-
νὸν ἀπαίσιον. Μετὰ τὴν τελευτὴν του ἡ Εὐγενία
τὸ ἔδωκε πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν πρίγκιπα, ὅ-
στις τὸ ἐτίμα ὡς λείψανον ἱερὸν καὶ ἀλεξήτηριον
παντὸς κακοῦ.

Κατ' ἔτος κατασκευάζονται ἐν τῷ κόσμῳ
3,500,000 ὥρολόγια καὶ 4,000,000 ἐκκερμητῆ.
Ἡ ἀξία των ἀνέρχεται εἰς 200 ἑκατομμύρια
φράγκων. Τὰ πλείστα ὥρολόγια (1,500,000)
κατασκευάζονται ἐν Ἑλβετίᾳ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἰδρυσεν πρὸ ἐ-
νὸς ἔτους δραματικὸν ἀγῶνα. Ὑπὲρ τὰ ὀκτα-
κόσια ἔργα (τραγωδίαι, κωμωδίαι καὶ δράματα)
ἀπεστάλησαν πρὸ τινος εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' οὐδὲν
ὤμως ἐκρίθη ἀξιὸν βραβεύσεως. Δύο ἢ τρία ἐν
τούτοις ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων τούτων ἔργων
ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ βασιλικῷ θεάτρῳ τοῦ Μο-
νάχου.

Μέλος τι τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου συ-
νέταξε τὸν ἐπόμενον ἀπογραφικὸν πίνακα :

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχουσι·

Γυναῖκες ἐγκαταλιπούσαι τοὺς ἀνδρας των.	1,872
Ἄνδρες ἀποφεύγοντες τὰς γυναῖκάς των .	2,371
Ἄνδρες καὶ γυναῖκες διεξυγμέναι . . .	4,720
Ζῶντες ἐν διηνεκῇ διαμάχῃ	191,023
Μισοῦμενοι ἀμοιβαίως, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ	162,300
Ζῶντες ἐν εἰρήνῃ, ἀλλ' οὐδόλως περὶ ἀλ- λήλων μεριμνῶντες	510,152
Εὐτυχεῖς κατ' ἐπιφανείαν	1,102
Εὐτυχεῖς σχετικῶς	135
Εὐτυχεῖς ὄντως	6(!)

Γερμανὸς τις ἐπενόησε λεύκωμα (album)
πρὸς διάσωσιν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ πο-
λυτίμων ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ πυρός, οὗτινος τὰ
φύλλα εἶνε ἐξ ἀμιάντου (asbeste). Μεταξὺ τῶν
φύλλων τούτων τίθενται τὰ πρὸς φύλαξιν πο-
λύτιμα ἔγγραφα καὶ κλείεται καλῶς τὸ βιβλίον.
Οὕτω δὲ δύνανται νὰ διασωθῶσι καὶ εὐκόλως
νὰ ἀναγινώσκωνται καὶ ἐὰν ἔτι ὑπὸ πυρκαϊᾶς
κατακαῶσι καὶ γείνωσι πέφρα.

Τὸ Λονδίνον εἶνε ἡ πολυανθρωποτάτη πό-